

в місті моєму темно. пахне густим туманом,
холодом і землею. десь там за склом-екраном
бігають справжні люди, щирі — сумні, веселі,
зморені листопадом, ваблені до оселі.
в місті моєму ніжно. навіть коли невчасно.
навіть коли із неба дощ поливає рясно,
навіть коли нестерпно — люди шукають світло.
люди знаходять мертве й зцілюють так, щоб квітло.
в місті моєму гучно. правда, буває й тихо.
люди живуть моментом. люди бояться лиха,
знищення, ран і крові. люди бояться болю,
й саме тому щоденно перемагають долю.